

Posibil

Liliana Trif & Ioan Grigoraș

- De ce am împărțit aceeași umbră, nu mă-ntreba că n-aș putea să-ți spun,
De câte ori mă bântuie tristețea îmi amintesc o seară de ajun,

Când colindam pe ulițele vieții, lipiți unul de altul sub palton,
Râzând prin gerul arctic de nămeții care zideau un strașnic pavilion...

De ce am împărțit la doi lumina, să nu mă-ntrebi, că nu-ți pot explica,
Dar vreau să cred că ne unește vina de-a trece peste timp, de-a încerca

Să cucerim planete de zăpadă sau primăveri s-aducem înapoi,
Ca doi nebuni ce duc o cruciadă-mpotriva lumii... Ăștia suntem noi!

- Am decupat din univers o parte și-am botezat atâtea stele noi,
Am locuit pe Venus și pe Marte, și-am scris povești pe umerii tăi goi...

Paltonul alb sub care stăm, iubito, e-un scut ce ne păzește de priviri,
Când paparazzi lumii stau de veghe... Noi doi mereu un buletin de știri

Am fost, suntem și vom trăi cu vina de a ne fi ori totul, ori nimic,
Ne-am îngropat în ceruri rădăcina și am gustat din toate câte-un pic.

Poate-am murit să înviem în versuri sau poate altfel nu putem visa
De ne plimbăm de-atunci pe coama vremii, dar totul e posibil, nu-i așa?

Liliana Trif & Ioan Grigoraș